

Jeg tror, at man skal være ærlig og sige, at måske vil der komme en forhøjelse af ulandsbistandshjælpen i finansloven. Det kan jo slet ikke udelukkes, for måske vil regeringen kunne handle sig til nogle småpenge. Det, man så kan frygte, er, hvad der så skal betales for en eventuel forhøjelse af udviklingsbistanden: en ny stramning på udlændingeområdet, eller hvad ved jeg om, hvad man kan finde på i Dansk Folkeparti – fantasien er jo uendelig, hvad angår stramninger på det område, kan jeg forstå. Og det er så måske det, der gør, at nogle af dem, der er svagest i Danmark og i verden, kommer til at betale endnu mere for at give hjælp til dem, der har færrest penge.

Man kan se af debatten, at vi heller ikke har fået stoppet regeringens kreative bogføring, som jo er udviklet på den måde, at når man engang har givet penge til en diktator som lån og man aldrig nogen sinde har kunnet få dem tilbage, så afskriver man dem, og så bliver ulandsbistanden sendt til Finansministeriet i stedet for at blive sendt til de fattige lande, eller der sker det, at når man mener, at man skal finansiere nogle udgifter til flygtninge i Danmark, så bliver pengene sendt til Finansministeriet i stedet for at blive sendt til nogle af verdens fattigste. Det er altså en kreativ bogføring, som er helt ekstrem. Jeg kan huske, at jeg var i Verdensbanken og så en kurve. Nu havde landene med Bush i spidsen sagt, at Afrika skulle have mere i bistand. Og det var også rigtigt, at kurven viste en stigning i bistanden, men rensede man den for kreativ bogføring, så var bistanden til Afrika faldet. Det er jo ekstremt, når man tænker på, hvor meget og hvor varmt det blev talt om, at nu skulle afrikanerne, de fattigste, den glemte verdensdel, hjælpes – og så skete der faktisk det modsatte.

Det har efter vores opfattelse været alt for lidt fremme i debatten. Vi har prøvet at få det skudt ind nogle steder i korte bemærkninger. Ulandsbistand er og bliver aldrig andet end et plaster på såret. For det afgørende for verdens fattigdom er den ulige handel, og den er meget vigtigere for landenes udvikling end de øre, der gives i udviklingsbistand. Når man har lavet undersøgelser, har det vist sig, at mængden af penge, der føres fra den tredje verden, fra udviklingslandene, i form af renter eller på grund af ulige handel, er større, end den, der samlet set gives i ulandsbistand. Der føres flere penge til de rige lande, end der føres til de fattige – inklusive ulandsbistanden.

Se, det er jo det, vi skal tage fat i. Og når der har været talt om, at vi er nødt til at tænke mere over, hvordan indholdet af vores udviklingsbistand skal være, hvordan vi vil udvikle det, så er det jo det, vi skal have fat i. Som jeg også prøvede at nævne i de korte bemærkninger, er det jo derfor, at det er en fuldstændig skændsel, at regeringen gennem EU har været med til at påtvinge verdens fattigste lande nogle yderligere åbninger af deres markeder, så vores industri og vores landbrug kan udkonkurrere deres industri og deres landbrug og på den måde køre dem ud i endnu større gældsætning og fattigdom. Man siger til Ghana: I kan ikke få lov til at sælge kakao til os, og derfor bliver I ruineret, hvis I ikke åbner jeres markeder for vores virksomheder. Man siger til Namibia: Hvis ikke I åbner markederne, som vi vil have det, så bliver I pålagt en straffold, der vil betyde, at I vil miste fire gange så meget, som I får i udviklingsbistand. Det er den slags metoder, man har brugt for at tvinge de lande til at underskrive fuldstændig uacceptable handelsaftaler.

Jeg vil sige, at hvis 2015-målene på noget tidspunkt skal kunne nås, bliver man tvunget til at få de aftaler genforhandlet. Det skal vi pålægge regeringen at arbejde for; og det gør vi forhåbentlig under samrådet i Udenrigsudvalget, der følger efter denne debat.

Vi kunne godt stemme for det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har fremsat. Grunden til, at vi så ikke gør det, er for det første, at der nu bliver vedtaget et andet forslag til vedtagelse, og så bortfalder andre. For det andet er grunden til, at vi så nu kommer med vores eget forslag, at handelspolitikken fuldstændig mangler i det forslag, der er fremsat. Det har jeg også meddelt hr. Steen Gade, inden vi kom her i dag, nemlig at vi skal have handelspolitikken med; hvis vi i fællesskab skal fremsætte et forslag til vedtagelse om udviklingen.

Jeg skal derfor afsluttende fremsætte vores:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at FN's 2015-mål kun kan opnås gennem en betydelig stærkere bistandsindsats samt et markant kursskifte i den handelspolitik, der føres over for ulandene. Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde for, at EU's handelspolitik over for ulandene markant ændres, så ulande i alle